

PSALM 40:1-6

1 Davids psalm, voor den opperzangmeester. 2 Ik heb den HEERE lang verwacht; en Hij heeft Zich tot mij geneigd, en mijn geroep gehoord. 3 En Hij heeft mij uit een ruisenden kuil, uit modderig slijk opgehaald, en heeft mijn voeten op een rotssteen gesteld, Hij heeft mijn gangen vastgemaakt. 4 En Hij heeft een nieuw lied in mijn mond gegeven, een lofzang onzen Gode; velen zullen het zien, en vrezen, en op den HEERE vertrouwen. 5 Welgelukzalig is de man, die den HEERE tot zijn vertrouwen stelt, en niet omziet naar de hovaardigen, en die tot leugen afwijken. 6 Gij, o HEERE, mijn God! hebt Uw wonderen en Uw gedachten aan ons vele gemaakt, men kan ze niet in orde bij U verhalen; zal ik ze verkondigen en uitspreken, zo zijn zij menigvuldiger dan dat ik ze zou kunnen vertellen.

Hier is Jezus duidelijk aanwezig, en hoewel het misschien geen hevige taalworsteling zou zijn om zowel David als zijn Heere, zowel Christus als de Kerk te zien, zou de dubbele toelichting verhullend kunnen werken, en daarom zullen we de zon laten schijnen, ook al zouden de sterren hierdoor kunnen verbleken. Zelfs als het Nieuwe Testament er niet zo uitdrukkelijk over sprak, zouden wij hebben moeten concluderen dat David in de verzen 8-11 over onze Heere sprak. In Hebreeën 10:5-9 rekent de apostel echter met alle onzekerheid af, en beperkt hij de betekenis tot Degene Die in de wereld kwam naar de wil van de Vader.

Geduldig wachten op God was een speciale karakteristiek van onze Heere Jezus. Ongeduld roerde zich nooit in Zijn hart, nog veel minder kwam het over Zijn lippen. Door Zijn zielenstrijd in de hof, door de beproeving van wrede bespottung voor Herodes en Pilatus, door Zijn lijden aan het kruis heen, wachtte Hij met een almachtig geduld. Geen toornige blik, geen opstandig woord, geen wrekende daad kwam van Gods geduldig Lam; Hij wachtte en wachtte; Hij was geduldig, en volmaakt geduldig, verre overtreffend iedereen die, ieder in eigen mate, God in het vuur verheerlijkte. De

Christus van God draagt de heerserskroon onder de geduldigen. Als de Eniggeborene wacht, zouden wij dan geprikkeld en opstandig zijn? Noch Jezus het hoofd, noch enige van de leden van Zijn lichaam, zal ooit tevergeefs op de Heere wachten.

Toen onze Heere in eigen persoon de verschrikkelijke vloek droeg die de zonde verdiende, werd Hij neergeworpen als een gevangene in een diepe, donkere, jammerlijke kerker, waar Hij in het afschuwelijke duister een geluid van voortrazende stortvloeden hoorde, terwijl boven Hem het gestamp van woedende vijanden weerklonk. Lezer, aanbid in nederige dankbaarheid de dierbare Verlosser Die, om uwentwil, van alle troost werd beroofd en werd omringd door iedere vorm van ellende. Merk Zijn dankbaarheid op omdat Hij ondersteund werd in Zijn hevige moeiten en smarten, en als u de goddelijke hulp ook ervaren hebt, zorg dan dat u met uw Heere instemt door dit lied. Het werk van de Verlosser is gedaan. Hij rust op de stevige bodem van Zijn vervulde verplichtingen; Hij kan nooit opnieuw lijden; Hij regeert voor altijd in heerlijkheid.

Dit gedeelte richt onze aandacht in het bijzonder op de wonderen die bij elkaar komen rondom het kruis en het schitteren vanaf het kruis. De volbrachte verlossing dient vele doeleinden, en omvat een scala aan plannen; de resultaten van de verzoening zijn niet te tellen, de invloeden van het kruis reiken verder dan de stralen van de zon. Talloze wonderen van genade ontspruiten aan het kruis: aanneming, vergiffenis, rechtvaardiging, en een lange keten van goddelijke wonderdaden van liefde vloeit eruit voort. Merk op dat onze Heere spreekt over de Heere als over 'mijn God'. De mens Christus Jezus eiste voor Zichzelf en ons een verbond- relatie met Jehova op. Laat onze betrokkenheid op God altijd een kostbare schat voor ons zijn.

Overweging:

Het geduld dat onze Heere tijdens het lijden kende, was een element van volmaaktheid in Zijn werk. We mogen wel zielsblij zijn dat Hij te midden van alle beproevingen, en in het heetst van de strijd tegen zonde en satan, geduldig bleef en bereid het werk te voltooien dat Zijn Vader Hem had opgedragen.

